

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ifølge Epidemilovgivningen er der paa nærmere Betingelser givet Personer, der lider af visse smitsomme Sygdomme, Adgang til vederlagsfri Behandling, saaledes at de tre Fjerdedele af Udgifterne ved denne Behandling efter en nærmere fastsat Takst udredes af Statskassen og Resten af de kommunale Kasser. Medens der med Hensyn til den sidstnævnte Del af Udgifterne ifølge den før Lov Nr. 138 af 10. Maj 1915 gældende Epidemilovgivning blev lagt Vægt paa Patientens Opholdssted ved Indlæggelsen, skete der ved den nævnte Lovs § 34 den Forandring heri, at den Del af Udgifterne, der ikke afholdes af Statskassen, blev paalagt Patientens Forsørgelseskommune eller den offentlige Kasse, der efter Lovgivningens almindelige Regler træder i den forsørgelsespligtige Kommunes Sted.

Denne nye Regel, som i Henhold til et af den danske Købstadforening udtalt Ønske blev bragt i Forslag af Indenrigsministeriet, og som tilsigtede en retfærdigere Fordeling af de omhandlede Udgifter, har i den Tid, Loven af 1915 har været gældende, vist sig at virke mindre tilfredsstillende, idet Opholdskommunen, der foreløbig betaler Hospitalet Beløbet, derefter maa gøre Refusionskrav gældende overfor Patientens Forsørgelseskommune, jfr. Justitsministeriets Cirkulære af 30. Juni 1915 (Min.-Tid. A Nr. 111), og det ofte er forbundet med store Vanskeligheder at faa oplyst, hvilken Kommune der er Patientens Forsørgelseskommune; Ordningen medfører derhos ofte store Ulemper for Befolkningen og for de større Kommuner betydelige Administrationsudgifter.

Under Behandlingen i Rigsdagen af det i forrige Samling forelagte Lovforslag om midlertidig Ændring i Epidemiloven blev der derfor rejst Spørgsmaal om Ændring i disse Refusionsregler, saaledes at man atter kunde vende tilbage til den før Loven af 1915 gældende Regel, jfr. herved Rigsdagstidende 1920—21, Landstingets Forhandlinger, Spalte 872 ff. Endvidere har Amsraadsforeningen i Danmark til Justitsministeriet indgivet Andragende om, at en saadan Ændring maa blive søgt gennemført; dette Forslag er yderligere tiltraadt saavel af de samvirkende Sogne-

raadsforeninger som af Københavns Magistrat samt af den danske Købstadforening, idet den sidstnævnte Forening dog har henstillet, at Refusionsreglen i Epidemilovens § 34 ændres i Overensstemmelse med den Regel, der i Lovens § 33 er givet med Hensyn til de Udgifter ved offentlig Behandling af de i Lovens § 6, 1ste Stykke omhandlede Sygdomme, og som gaar ud paa, at Beløbet afholdes i København af Stadens Kasse, paa Bornholm af den for Købstæder og Landdistrikter fælles Amsfond og iøvrigt af Amsrepartitionsfonden i hver Amsraadskreds samt af de i Kredsen værende Købstæder i Forhold til Folketallet.

Indenrigsministeriet har anbefalet den paagældende Ændring i den af Købstadforeningen ønskede Form, og hertil kan Justitsministeriet slutte sig.

Foruden Ændringen i Refusionsbestemmelsen har man foretaget en mindre Ændring i 1. Stykke, idet Ordene »foruden hvad der tilkommer Lægen for en Operation« er rettede til »foruden Lægehonorar for Operationer«. Denne Ændring foreslaas, fordi der efter den nuværende Affattelse kan være Tvivl om, hvorvidt det kun paahviler det offentlige at yde Refusion med Hensyn til Operationshonorarer i de Tilfælde, hvor disse ifølge Sygehusregulativet tilkommer Lægen personlig, eller ogsaa i saadanne Tilfælde, hvor Sygehuset yder Lægen et fast aarligt Beløb for hans Udførelse af Operationer, og de enkelte Honorarer derfor indgaar i Sygehusets Kasse til delvis Dækning af Lægens Løn. Da det ikke synes at burde gøre nogen Forskel paa det offentliges Forpligtelse, om Lægen lønnes under den ene eller den anden Form, mener man, at der bør ydes Refusion for Operationshonorar i begge Tilfælde.

Med Hensyn til de i Epidemilovens § 34 fastsatte Takster af henholdsvis 3 Kr. og 2 Kr. bemærkes, at de ved midlertidig Lov af 4. Marts 1921 er forhøjet til henholdsvis 4 Kr. 50 Øre og 3 Kr. for Finansåret 1920—21, og at man ved et samtidig fremsat Lovforslag, til hvis Bemærkninger man henviser, foreslaar dem forhøjet til henholdsvis 4 Kr. og 3 Kr. for Finansaarene 1921—22, 1922—23 og 1923—24.